

[Dupont.]

kan naturligvis rettes, men set i relation til skolekommissionen og kommunalbestyrelsen kan der kun blive få ændringer.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Dupont: I tilknytning til den skriftlige begrundelse for mit spørgsmål angående de ejendommelige afstemningsregler ved etablering af skolenævn, når der er mere end én skole i kommunen, ønsker jeg at understrege betydningen af, at der etableres skolenævn for at skabe sikkerhed for, at der virkelig gennemføres et forældrearbejde ved skolerne. Folkeskoleloven med dens ændrede progressive undervisning sammen med det forcerede erhvervsliv kræver ganske enkelt, at der er kontakt mellem hjem og skole. Undervisningsformer og materiel er anderledes, end da vi selv gik i skole. Det betyder, at forældrene, også af hensyn til børnenes oplæring og forståelse af demokrati og social hensyntagen, bør følge deres børns udvikling i skolen. Forældrene kan herved være med til at støtte skolens ønsker; samtidig sikres gennem gode disciplinære forhold, at børnene på et tidligt tidspunkt lærer humanitære og demokratiske samlivsformer.

Det er blevet sagt, at skolenævnene har for store administrative beføjelser, og at det er tilstrækkeligt med forældreforeninger; men når vi har eksempler på, at en forældreforening skal betale 50 kr. i lokaleleje til forældremøder, så vil enhver forstå, at dette ikke er vejen frem.

Lad mig fremhæve, at skolenævnene kun har de beføjelser ved den enkelte skole, som er tillagt skolekommissionen, d. v. s. at økonomiske og administrative beføjelser ligger hos kommunalbestyrelsen. Skolenævnene har således som skolekommissionen en rådgivende funktion, men dertil får skolenævnene en forpligtelse til, at der etableres et naturligt samarbejde mellem hjem og skole. Alle bør være interesseret i dette pædagogiske oplysningsarbejde blandt forældrene, hvorfor også afstemningsreglerne og de meget korte afstemningsfrister bør ændres.

Jeg vil endvidere pege på, som det er gjort skriftligt, at i de tilfælde, hvor stemmesed-

lerne er sendt med børnene hjem, har det vist sig, at forældrene med stor majoritet ønskede skolenævn.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg kunne for så vidt nøjes med at svare ja til hr. Duponts spørgsmål, om reglerne burde ændres, og også svare ja til spørgsmålet, om det ville betyde, at der skulle indføres skolenævn ved alle skoler; men jeg vil alligevel gerne svare en lille smule mere nuanceret.

Jeg finder det helt naturligt, at spørgsmålet om at ændre disse afstemningsregler rejses i forbindelse med de afstemninger, vi kan læse om i aviserne i denne tid og på anden måde hører om. Hr. Dupont ved jo, at de bestemmelser, vi har nu, blev vedtaget umiddelbart før kommunevalget i 1962 efter meget svære fødselsveer i det pågældende folketingsudvalg. Der kom et kompromis ud af det, som vi vel nok må erkende viser sig i praksis ikke at fungere særlig tilfredsstillende. Derfor vil jeg også mene, at det er rigtigt at søge reglerne ændret i rimelig tid, inden de skal bruges næste gang, altså inden kommunevalget i 1970.

Spørgsmålet er så, om man kan finde mere tilfredsstillende regler, eller om man simpelt hen skal følge det forslag, som den daværende undervisningsminister, Jørgen Jørgensen, gik ind for: at der skulle være nævn ved alle skoler i kommuner med mere end én skole. Personlig er jeg tilhænger af dette forslag, men på den anden side vil jeg finde det rigtigt ikke i dag at binde mig til at fremsætte det, før vi har haft lejlighed til i ministeriet omhyggeligt at gennemgå det materiale, som vi nu agter at samle ind, når valgene er helt afsluttet, sådan at vi på grundlag deraf kan se, hvordan vi finder frem til regler, der fungerer bedre end de nugældende.

Jeg er enig i, at de regler, som vi har brugt i 1962 og nu i denne tid, kan vi ikke møde med i 1970; de fungerer rent faktisk ikke, som de skal.

Dupont: Jeg takker undervisningsministeren for det positive svar, og jeg går ud fra, at næste revision af loven ikke kommer til at foregå i 1970 — altså samme år som kommunevalget, således som tilfældet var i 1962 — men at vi får forslaget til behandling